

відповідальності. Це може бути викликом для деяких здобувачів, особливо тих, хто звик до більш традиційного способу навчання. Крім того, відсутність фізичного контакту з викладачем та однокурсниками може призвести до відчуття відірваності від навчального середовища та зменшення мотивації до навчання. Також система MOODL не завжди забезпечує інтерактивність і структурованість навчального матеріалу, що може ускладнити процес засвоєння знань. Отже, удосконалення системи дистанційного навчання MOODL в університеті в умовах воєнного стану є надзвичайно важливим завданням. Це потребує розроблення ефективних стратегій для підтримки взаємодії між учасниками навчального процесу, стимулювання мотивації здобувачів і створення системи контролю, щоб забезпечити високий рівень якості навчання та підготовки здобувачів.

1. Ігнат'єва А. І. Удосконалення дистанційного навчання студентів в системі безперервної освіти. *Фізико-математична освіта: науковий журнал*. 2017. Вип. 1(11). С. 52-55.
2. Вишнівський В. В., Гніденко М. П., Гайдур Г. І., Ільїн О. О. Організація дистанційного навчання. Створення електронних навчальних курсів та електронних тестів: навч. посібник. Київ: ДУТ, 2014. 140 с.
3. <https://kart.edu.ua/wp-content/uploads/2020/06/rekomendacii-do-distancijnogo-kursu-na-platformi-moodle-ukrdutzt.pdf>.
4. Технології розробки дистанційного курсу: навч. посіб. / В. Ю. Биков, В. М. Кухаренко, Н. Г. Сиротенко та ін.; за ред. В. Ю. Бикова та В. М. Кухаренка. Київ: Міленіум, 2008. 324 с.

*Канд. філос. наук, доцент кафедри
транспортних систем та логістики
В. І. Павлов*

Український державний університет залізничного транспорту (м. Харків)

УДОСКОНАЛЕННЯ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ ПІД ЧАС ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ

Проблема удосконалення дистанційного навчання для українського освітнього простору не є новою, оскільки бурхливий розквіт комп'ютеризації всіх сфер людського життя так чи інакше потребує від викладачів постійних пошуків підвищення наочності надання матеріалу за допомогою новітніх

технологій. Локдаун, спричинений пандемією COVID-19, додатково посилив впевненість у незворотній доцільності відходу від традиційних методів навчання і частково перевів навчально-виховний процес на інтернет-платформу.

Втім, воєнна агресія проти нашої країни значно ускладнила дистанційну організацію навчального процесу. Бойові дії, загальна небезпека і регулярні блекауту не тільки значно обмежили доступ здобувачів до інтернет-ресурсів, але й зробили «дистанційність освіти» для багатьох з них єдиною можливим шляхом оволодіння новим знанням. Тому головним моментом дистанційного навчання в сучасних реаліях постає правильна організація студентської самостійної роботи, яка дасть змогу їм опановувати значні масиви інформації у вкрай обмежені проміжки часу.

Слід зазначити, що самостійне вивчення здобувачами програмного матеріалу з природничих, математичних і технічних (прикладних) дисциплін значно відрізняється від аналогічного виду діяльності в галузі гуманітарної сфери. Якщо під час самостійної роботи над певними темами гуманітарного напрямку здобувачі, як правило, застосовують методологію порівняльного (історичного) аналізу теоретичної інформації і на цьому тлі роблять висновки, за якими викладач оцінює остаточний рівень засвоєння матеріалу, то при самостійному вивченні природничих (і особливо математичних) дисциплін їм доводиться стикатися з *алгоритмами* розв'язання задач, які передбачають не тільки порівняння, але й дедукування певних наслідків, що при правильному застосуванні алгоритму є незмінними. Ситуація з самостійним засвоєнням матеріалу прикладних дисциплін видається ще більш складною, оскільки передбачає одночасне застосування порівнянь, алгоритмів і їх виведення у практичну площину. Відповідно підходи до планування студентської самостійної роботи в контексті дистанційного навчання мають ураховувати цю особливість.

Планування викладачами студентської самостійної роботи має здійснюватись у синхронному та діяхронному режимах. Тут ідеться не тільки

про використання загальновідомих електронних освітніх платформ і комунікаційних інструментів (Zoom, Skype тощо). Синхронний режим передбачає вибір та ущільнення матеріалу, що виноситься викладачем на самостійне вивчення, його поділ на логічні тематичні блоки та обґрунтування зв'язків між ними, як, наприклад, це зроблено в роботі [3]. На цьому етапі максимально використовуються таблиці, діаграми тощо. Матеріал, оброблений у такий спосіб, надається до необмеженого в часі відкритого доступу за допомогою системи управління навчальним контентом Moodle.

Часові межі діасинхронного режиму планування самостійної роботи значно обмежені реаліями сьогодення і передбачають стислий коментар і максимально чіткі інструкції для самостійного засвоєння матеріалу, викладеного в навчальному контенті. При цьому інструкції мають містити критерії для самостійного оцінювання результатів навчання. Викладачу тут бажано застосовувати різні презентації, аудіо- і відеоматеріали, збірки тестових завдань тощо.

1. Павлов В. І. Логіка у запитаннях, відповідях та аргументаціях: навч. посіб. для студ. ВНЗ. Київ: Центр навчальної літератури, 2008. 408 с.

2. Коротенко Є. Д. Опозиція «синхронія – діасинхронія» мови як засадничий принцип французького структуралізму: автореф. ... канд. філос. Наук. Дніпро: ДНУ ім. О. Гончара, 2015. 19 с.

3. Панченко Н. Г., Резуненко М. Є. Вища математика: навч. посіб. Харків: УкрДУЗТ, 2022. Ч. 1. 232 с.

*Канд. екон. наук, доцент кафедри транспортних систем та логістики Є. І. Балака,
канд. техн. наук, доцент, завідувач кафедри вищої математики та фізики М. Є. Резуненко*

Український державний університет залізничного транспорту (м. Харків)

КОМПЛЕКСНА СИСТЕМА СТАНДАРТИЗАЦІЇ РОБОТИ ЗАКЛАДУ ВИЩОЇ ОСВІТИ ЯК ЗАПОРУКА ПІДВИЩЕННЯ ЯКОСТІ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ

Сутність функціонування закладу вищої освіти (ЗВО) полягає в якісному вирішенні двоєдиного завдання: поєднання процесу здобуття знань здобувачами і процесу надання цих знань викладачами. Основною метою